

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
1.Bhar.374/2012/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság **Budapesten, 2013. év január hó 24. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.339/2011/5. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A harmadfokú eljárás során felmerült 9.480,- (kilencezer-négyszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Dunaújvárosi Városi Bíróság - megismételt eljárásban - a 2011. év július hó 7. napján kelt 2.B.120/2011/13. számú ítéletével a távollévő vádlottat az ellene hivatalos személy elleni erőszak bűntettének kísérlete [Btk. 229. § (1) bekezdés I. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette.

Megállapította, hogy a bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést.

A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2012. év március hó 22. napján kelt 1.Bf.339/2011/5. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a vádlottal szemben megváltoztatta és a vádlott bűnösségét hivatalos személy elleni erőszak bűntettében [Btk. 229. § (1) bekezdés I. fordulat] megállapította.

Ezért vádlottat, mint többszörös visszaesőt, 50 napi közérdekű munkára ítélte azzal, hogy azt fizikai munkakörben kell letöltenie.

Rendelkezett a közérdekű munka szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról arra az esetre, hogyha az elítélt a munkakötelezettségének önként nem tesz eleget.

Az őrizetben töltött időt a közérdekű munka-büntetésbe beszámította.

Kötelezte a vádlottat az első- illetve a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és a védője jelentett be másodfellebbezést felmentés végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1094/2012/1. számú átiratában a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

Az ügyész a harmadfokú nyilvános ülésen kifejtette, hogy a vádlott olyan magatartást tanúsított az ellenőrzés során, amely miatt a vele szemben a sértettnek intézkednie kellett, ezt jogszerűen tette, ekkor rúgott felé, illetve a testi kényszer alkalmazása közben próbálta megharapni őt a vádlott, ami kimeríti az erőszakot, illetve az akadályozást is. Ezért a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A harmadfokú nyilvános ülésen a vádlott védője az elsőfokú ítélettel egyezően a vádlott felmentését indítványozta.

Kiemelte, hogy a vádlott tagadta az erőszakos magatartást, nem volt benne akadályozási szándék, mindössze megijedt az intézkedéstől és hátrált. Hivatkozott még a vádlott személyiségzavarára.

A vádlott utolsó szó jogán azt hangsúlyozta, hogy nem tett támadó mozdulatot, csak hátrált, eközben rúgták ki a lábát.

A harmadfokú bíróság a védelmi fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást együttesen felülbírált a Be. 387. (1) bekezdése értelmében.

Megállapította az ítélőtábla, hogy az első- és a másodfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, így az elsőfokú bíróság a Be. 281. § (5) és (9) bekezdése értelmében - ahogyan arra a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság is utalt ítéletének indokolásában - a felmentő ítéletet meghozhatta a vádlott távollétében.

Ugyancsak törvényesen járt el a másodfokú bíróság is, amikor a nyilvános ülésen a szabályszerű idézés (nem kereste jelzéssel érkezett vissza a vádlott vétíve) ellenére meg nem jelent vádlott távollétében felülbírált a városi bíróság ítéletét és a vádlott bűnösségét megállapító döntést hozott.

Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a beszerzett bizonyítékok értékeléséről számot adott és a vádlott tagadásával szemben a tanúk vallomásaira alapította tényállását.

Ezen tényállás a másodfokú eljárásban mindössze a személyi részt illetően szorult pontosításra, illetve kiegészítésre, egyebekben megalapozott volt. Ekként az első- és másodfokú bíróság azonos tényállás alapján jutott eltérő jogi álláspontra.

Azt azonban megjegyzi az ítéletábra, hogy ahhoz képest, hogy az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúk vallomásaiból mennyi információ állt rendelkezésre a történetekkel kapcsolatosan, meglehetősen szűkre szabottan állapította meg a történeti tényállást, ami semmiképpen sem helyeselhető, de egyebekben az a helyes minősítés megállapításához még éppen elégséges volt.

A Fővárosi Ítéletábra az irányadó tényállás mellett a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság jogértelmezésével értett egyet.

Nem vitásan a sértett hivatalos személyként és jogszerűen járt el a zárka ellenőrzés során, a vádlott eközben tanúsított engedetlen, rendbontó magatartásával szemben ugyancsak jogszerűen intézkedett.

A vádlott ezen jogszerű eljárás során kísérelte meg megrúgni a sértettet, illetve ezt követően megharapni őt.

Tény, hogy sem a rúgás, sem a harapás nem érte el a sértett testét, ekként azok sérülést nem okoztak. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor az erőszak megállapíthatóságát úgy értelmezte, hogy annak ténylegesen a hivatalos személy testén kell hatnia, akár közvetlen, akár közvetett formában. Ugyanis a rúgással, illetve a harapás megkísérlésével a vádlott az erőszakot kétség kívül kifejtette és az személy ellen irányult.

Az a hivatalos személy elleni erőszak tényállásszerű elkövetése és annak megállapítása szempontjából közömbös, hogy ezen személy ellen indított erőszakos támadás elől a sértettnek sikerült kitérnie, illetve a támadót sikerült lefognia, a támadását testi erővel, kényszerrel leküzdenie (nyilván nem közömbös az erőszak eredményes kifejtése a cselekmény súlyának megítélése, adott esetben más bűncselekmény megvalósítása vonatkozásában, stb.).

Az is egyértelmű, hogy a vádlott által kifejtett erőszak akadályozta a hivatalos személy jogszerű eljárását, így a vádlotti magatartás tényállásszerű volt.

A Fővárosi Ítéletábra a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság jogi indokolásával maradéktalanul egyetértett, a vádlott által elkövetett cselekményt helytállóan minősítette hivatalos személy elleni erőszak bűntettének, és a mondta ki a vádlott bűnösségét a Btk. 229. § (1) bekezdés I. fordulata szerinti bűncselekményben.

A büntetés kiszabása során teljes körűen figyelembe vette a bűnösségi körülményeket és az enyhítő szakasz alkalmazásával méltányos büntetést szabott ki a vádlottal szemben, amelynek további enyhítése nem indokolt.

A másodfokú ítélet járulékos rendelkezései is törvényesek.

Ezért a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét - a Be. 393. §-a szerinti nyilvános ülésen - a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 385. §-ára figyelemmel a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. év január hó 24. napján

. Rédei Géza s.k.	Bartkó Levente s.k.	Vincze Piroska s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.339/2011/5. számú ítélete a vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.374/2012/6. számú végzése folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év január hó 24. napján

. Rédei Géza s.k.	
	a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Faragó Erika
bíróági ügyintéző